

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۹ مارچ ۲۰۲۰

مشکل انتخاب هیأت مذاکره کننده در کجاست؟

شنبه- ۰۹ حمل ۱۳۹۹ - کابل: در یادداشتهای چند روز قبل معنون به "دلایل مسافرت" مایک پمپئو "به کابل" مختصراً یادآور گردیدیم که اختلافات بین "غنی احمدزی" و "عبدالله عبدالمود"، تنها مشکل شخصی بین دو انسان حقیر و دو مزدور به خاطر به دست آوردن دل ارباب نیست، بلکه این مشکل برخاسته از سیاست های متقابل، طیف های متفاوت حمایت کننده و همسوئی با سیاستهای اعلام ناشده امپریالیسم امریکا می باشد. در این قسمت به مثابه مشت نمونه خروار، اندکی بر اختلاف در مورد هیأت مذاکره کننده با طالب، به همان ارتباط روشنی می اندازم.

شاید برای آن های که نتوانسته اند به عمق قضیه پی ببرند، اختلاف احزاب با هیأت کنونی انتخاب شده اصلاً قابل فهم نباشد، به خصوص وقتی در این هیأت نام افرادی مانند "حفیظ منصور، غیرت بهیر، محمد ناطقی، باتور دوستم" و عده دیگری دیده می شوند که آنها بیشتر از سگ از "غنی احمدزی" متنفر و بیزار اند و "غنی احمدزی" هم از آنها، برای چنین افرادی کاملاً غیر قابل درک گردد، که مخالفان "غنی احمدزی" چه می خواهند و منظور شان از یک هیأت همه شمول چیست؟

برای پاسخ به این مسأله کافیتست، به خواستهای طرف مقابل اندکی با دقت برخورد نمود. داعیان اسلام سیاسی در کل جمع حزب جنبش و تعدادی از احزاب بی ریشه ثبت شده در وزارت عدلیه دولت دست نشانده، طرح مشترکی رابرای "غنی احمدزی" داده اند، تا روند مذاکرات با طالب بر اساس آن روند، پیش برده شود.

در این طرح نخستین گام تعیین "شورای عالی مصالحه" که مرکب از رهبران جهادی و شخص "غنی احمدزی" باشد مطرح گردیده است. هرچند در این طرح داعیان اسلام سیاسی پذیرفته اند که ریاست آن را می تواند "غنی احمدزی" داشته باشد، مگر وظایف و صلاحیت هائی که برای "شورا" تعیین نموده اند، نشان می دهد که آنها از درب عقب ساختمان قصد دخول به ساختمان و اخراج "غنی احمدزی" از درب جلو را دارند.

به اساس این طرح که نمایندگی از حاکمیت را می باید نماید، نخستین وظیفه شورا، تعیین اجندای مذاکرات و چگونگی پیش برد روند مذاکرات و به اصطلاح تعیین خطوط سرخ حاکمیت در مذاکرات است. از اهم صلاحیت های آن، انتخاب هیأت مذاکره کننده، قبول و یا رد نتایج مذاکرات است.

هرچند برای آنها نیز، تعیین افرادی به غیر از "منصور، بهیر، ناطقی، باتور و .." مطرح نیست، مگر اساس مسأله در این نیست که چه کسانی در هیأت شامل باشد، مسأله اساسی آن است که اولاً این افراد از جانب کدام مرجعی انتخاب می گردند و در ثانی مقابل کدام مرجعی مسؤول اند.

یعنی در حالی که "غنی احمدزی" تلاش می ورزد با هزار و یک حيله، اهداف خود را به کرسی نشاند، در نخستین گام خود را به حیث رئیس جمهور قانونی برآمده از انتخابات معرفی بدارد و بقیه را همه مأمور و کارمند خود بسازد، طرح بدیل که از جانب اسلام سیاسی مع جنبش و تعدادی از احزاب رجستر شده در وزارت عدلیه، مطرح می گردد، بسیار روشن چند نکته را بیان می دارد:

*- نه انتخابات قانونیت داشته و نه هم نتایج اعلام شده آن مورد پذیرش است. در نتیجه "غنی احمدزی" می تواند به مثابه یک جناح از قدرت حاکم در شورا باشد، نه رئیس جمهور،

*- انتخاب "شورای علی مصالحه" با صلاحیت و وظایف معین، بدان معناست که هم هیأت مذاکره کننده را آنها انتخاب می نمایند، هم اجندای بحث را و در نهایت همان ها هستند که نتایج مذاکرات را یا می پذیرند و یا هم رد می کنند. هموطنان گرامی!

در اینجا بسیار روشن دیده می شود که "غنی احمدزی" به نمایندگی از مجموع جواسیس تکنوکرات تلاش دارد، تا در نهایت برای قشری که نمایندگی می نماید، حاصل جمع کند و از اسلام سیاسی و تمام احزاب، استفاده ابزاری نموده به مثابه مأموران و گماشته های حقوق بگیر حاکمیت آنها را در پروسه سهم دهد، در حالی که طرف مقابل تلاش دارد تا به مثابه شریک قدرت و کسانی که حق قبول و یا رد توافق را داشته باشند، در کنار "غنی احمدزی" و بقیه قشر جواسیس تکنوکرات قرار بگیرند.

هموطنان گرامی!

تجربید کنونی "غنی احمدزی" کاملاً برخاسته از خوی بد و رفتار زشتش نیست هرچند برخورد های شخصی رذیلانه وی نیز در آن بی تأثیر نیست، بلکه ناشی از خط تکررانه ایست که به نمایندگی از بقیه جواسیس تکنوکرات انتخاب نموده، نمی خواهد سهمی به داعیان اسلام سیاسی و متحدان آنها بدهد.

هموطنان گرامی!

مطمئن باشید این قضیه با فراز و نشیب های متواتر تازمانی ادامه خواهد یافت که چیزی به نام حاکمیت دست نشاند و مزدور در افغانستان وجود داشته باشد. پس برای رفع مشکل می باید تلاش نمود تا دولت دست نشاند را که واقعاً مانع رسیدن مردم افغانستان به صلح و آرامش است، از میان برداشت.

سرکها ما را می طلبد!!